

Gn 16,1 Sára, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar.

2 Jednou řekla Sára Abramovi: "Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdi tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní." Abram Sárjiny rady uposlechl.

3 Vzala tedy Abramova žena Sára svou otrokyni, Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala jí svému muži Abramovi za ženu.

4 I vešel k Hagarě a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit.

5 Tu řekla Sára Abramovi: "Mé příkoří musíš odčinit. Sama jsem ti dala svoji otrokyni do náruče, ale ona, jakmile uviděla, že je těhotná, přestala si mě vážit. Ať mezi mnou a tebou rozsoudí Hospodin."

6 Abram Sárji odpověděl: "Hle, otrokyně je v tvých rukou, nalož s ní, jak uznáš za dobré." Od té doby ji Sára pokouřovala tak, že Hagar od ní uprchla.

7 Nalezl ji Hospodinův posel ve stepi nad pramenem vody, nad pramenem při cestě do Šúru,

8 a otázal se jí: "Hagar, otrokyně Sárje, odkud jsi přišla a kam jdeš?" Odpověděla: "Prchám od své paní Sárje."

9 Hospodinův posel jí řekl: "Navrať se ke své paní a pokoř se pod její ruku."

10 Dále jí řekl: "Velice rozmnožím tvé potomstvo, takže je nebude možno ani spočítat."

11 A dodal: "Hle, jsi těhotná, porodíš syna a dáš mu jméno Izmael (to je Slyší Bůh), neboť Hospodin tě ve tvém pokoření slyšel."

12 Bude to člověk nezkrotný, jeho ruka bude proti všem a ruce všech budou proti němu; bude stát proti všem svým bratřím."

13 I nazvala Hagar Hospodina, který k ní promluvil, "Bůh vševidoucí", neboť řekla: "Zda právě zde jsem nesměla pohlédnout za tím, který mě vidí?"

14 Proto se ta studně nazývá Studnicí Živého, který mě vidí; je mezi Kádešem a Beredem.

15 Hagar porodila Abramovi syna. Abram nazval svého syna, kterého Hagar porodila, Izmael.

16 Abramovi bylo osmdesát šest let, když mu Hagar porodila Izmaela.

Gn 21,5 Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.

6 Tu Sára řekla: "Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší."

7 A dodala: "Kdo by byl Abrahamovi řekl, že Sára bude kojit syny? A přece jsem mu porodila syna, ačkoli je stár."

8 Dítě rostlo a bylo odstaveno. V den, kdy Izáka odstavili, vystrojil Abraham velké hody.

9 Sára však viděla, že syn, jehož Abrahamovi porodila Hagar egyptská, je poštivač. (posměvač)

10 Řekla Abrahamovi: "Zapuď tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem."

11 Ale Abraham se tím velmi trápil; vždyť šlo o jeho syna.

12 Bůh však Abrahamovi řekl: "Netrap se pro chlapce a pro tu otrokyni; poslechni Sáru ve všem, co ti říká, neboť tvé potomstvo bude povoláno z Izáka."

13 Učiním však národ i ze syna otrokyně, neboť také on je tvým potomkem."

14 Za časného jitra vzal Abraham chléb a měch vody a dal Hagarě. Vložil jí dítě na ramena a propustil ji. Šla a bloudila po Beeršebské stepi.

15 Když voda v měchu došla, odložila dítě pod jedním křoviskem.

16 Odešla a usedla opodál, co by lukem dostřelil, neboť si řekla: "Nemohu se dívat, jak dítě umírá." Usedla tam, zaúpěla a rozplakala se.

17 Bůh uslyšel hlas chlapce a Boží posel z nebe zavolal na Hagaru. Pravil jí: "Co je ti, Hagar? Neboj se! Bůh slyšel hlas chlapce na tom místě, kde je."

18 Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ."

19 **Tu jí Bůh otevřel oči a ona spatřila studni s vodou.** Šla, naplnila měch vodou a dala chlapci napít.

20 A Bůh byl s chlapcem. Když vyrostl, usadil se ve stepi a stal se lučištníkem.

21 Usadil se v Páranské stepi a jeho matka mu dala ženu z egyptské země.

Mt 6,25 Proto vám pravím: **Nemějte starost** o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

26 Pohledte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může o jedinou píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou -

29 a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich.

30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

31 **Nemějte starost** a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?

32 Po tom všem se shánějí pohané. **Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.**

33 **Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.**

34 Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.

Nemějte starost o svůj život, o jídlo, pití, oblékání, protože Váš Otec v nebi ví, co potřebujete.

Tato výzva Pána Ježíše neznamená, že povedeme zahálčivý život, nebudeme pracovat, protože Bůh se o nás přeci postará.

Apoštol Pavel říká:

2Te 3,10-12 Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: **Kdo nechce pracovat, ať nejí!** Ted' však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věcí, do kterých jim nic není. Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací.

Hospodin říká v ráji Adamovi:

Gn 3,19 V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš."

A sám Hospodin je pro nás vzor – pracoval 6 dnů, a sedmý den odpočinul. Pokud někdo nechce pracovat, a říká: Bůh se o mne postará, pak je to lenoch, který překrucuje Boží zaslíbení. O takovém člověku říká Bible, že skončí v chudobě.

Př 6,10-11 Trochu si pospíš, trochu zdřímneš, trochu složíš ruce v klín a poležíš si a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec.

Výzva Pána Ježíše, abychom si nedělali starosti o jídlo, pití a oblečení, tedy základně lidské potřeby, a jeho slib, že se o nás nebeský otec postará, míří jinam.

Starosti totiž ubíjí našeho ducha. Mohou nás přivést k depresi, mohou nám vzít radost ze spasení, mohou nás oddělit od Boha.

Když Pán Ježíš řekl podobenství o rozséváči, připomenul svým posluchačům, že starosti jsou jako trní, které zadusí Boží slovo. A život takového člověka je pak bez užitku.

Mt 13,22 U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.

Starosti přijdou, ale způsob, jak se s nimi věřící člověk vypořádá je ten, že je vloží na Ježíše.

1P 5,7 Všechnu **'svou starost vložte na něj'**, neboť mu na vás záleží.

F 4,6-7 Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a **předkládejte své žádosti Bohu**. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

S vědomím, že Hospodin pro nás má připravené řešení.

Je důležité znát Boha, znát jeho srdce. On nás miluje, když o nás přemýšlí – o Tobě a o mně, promýšlí způsob, jak vložit do našeho srdce naději. Jeho myšlení je o pokoji a ne o trápení. O naději, o nové budoucnosti.

Jr 29,11 **Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.**

12 Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším.

13 Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.

14 **Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl...**

A stejně krásně to vyjadřuje apoštol Pavel:

2K 5,1-187 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové! To všechno je z Boha...

Bůh ví, co potřebujeme. A má to pro nás připraveno. Proto nemusíme žít pod tíhou starostí, ale uprostřed starostí smíme vzhlížet k němu, prosit a důvěřovat mu, že se o nás postará.

Někdy si říkám, jak se asi musí Hospodin v nebi usmívat, když nás pozoruje – jak se trápíme o věc, kterou už připravil, aby nám ji dal.

Dnes se už většina korespondence vyřizuje elektronicky, ale v zlaté době dopisů, které jsme psali krasopisně vlastní rukou, to bylo trochu jinak.

Představte si dívku, která netrpělivě čeká dopis od svého milého, který slouží na vojně. Byli na vojenském cvičení a on slíbil, že hned jak se vrátí jí napíše. Jakmile se dívka probudí, běží se podívat do poštovní schránky. Ale ta je prázdná. Nasnídá se, ale nechutná jí, protože musí myslet jen na jediném: je můj milovaný v pořádku, má mě rád? A tak znovu otvírá schránku, a zase nic. Už má slzy na krajíčku. Nenapsal. Co se asi stalo, a začnou jí zaplavovat starosti.

Realita je jednoduchá, pošťák toho má dnes hodně a ještě k jejímu domu nedošel. Má pro ni dopis ve své brašně, vše je v pořádku, její milý k ní hoří láskou a je zcela zdravý. V dopise na ni navíc čeká překvapení, pro dobré výsledky dostal opušťák a tento víkend za ní přijede...

Trochu naivní příběh, ale nejsme často jako tato dívka? Děláme si starosti a přitom Bůh nám již poslal odpověď.

Někdy se může stát, že Boží dopis už leží ve schránce, ale my ho pro množství reklamních materiálů přehlédneme. Čekáme velkou, barevnou obálku a místo toho je tam jen malý lísteček, vzkaz: neboj se, já jsem s Tebou!

Iz 41,10 Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlíže se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomocí ti budu, budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti.

Podívejme se teď na jeden příběh, který takovou situaci popisuje.

Gn 21,5 Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.

6 Tu Sára řekla: "Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší."

7 A dodala: "Kdo by byl Abrahamovi řekl, že Sára bude kojit syny? A přece jsem mu porodila syna, ačkoli je stár."

8 Dítě rostlo a bylo odstaveno. V den, kdy Izáka odstavili, vystrojil Abraham velké hody.

9 Sára však viděla, že syn, jehož Abrahamovi porodila Hagar egyptská, je poštívač. (posměvač)

10 Řekla Abrahamovi: "Zapud' tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem."

11 Ale Abraham se tím velmi trápil; vždyť šlo o jeho syna.

*12 **Bůh však Abrahamovi** řekl: "Netrap se pro chlapce a pro tu otrokyni; poslechni Sáru ve všem, co ti říká, neboť tvé potomstvo bude povoláno z Izáka.*

13 Učiním však národ i ze syna otrokyně, neboť také on je tvým potomkem."

14 Za časného jitra vzal Abraham chléb a měch vody a dal Hagarě. Vložil jí dítě na ramena a propustil ji. Šla a bloudila po Beeršebské stepi.

15 Když voda v měchu došla, odložila dítě pod jedním křoviskem.

16 Odešla a usedla opodál, co by lukem dostřelil, neboť si řekla: "Nemohu se dívat, jak dítě umírá." Usedla tam, zaúpěla a rozplakala se.

*17 Bůh uslyšel hlas chlapce a **Boží posel z nebe zavolal na Hagaru**. Privil jí: "Co je ti, Hagaru? Neboj se! Bůh slyšel hlas chlapce na tom místě, kde je.*

18 Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ."

*19 **Tu jí Bůh otevřel oči a ona spatřila studni s vodou**. Šla, naplnila měch vodou a dala chlapci napít.*

20 A Bůh byl s chlapcem. Když vyrostl, usadil se ve stepi a stal se lučištníkem.

21 Usadil se v Páranské stepi a jeho matka mu dala ženu z egyptské země.

Hagar nebyla dobrá žena. Dokud byla služkou Sáry, vše bylo v normě. Jako její otrokyně (původem z Egypta) jí sloužila. Zvrat nastal, když Sára udělala jedno z nejhoupějších rozhodnutí ve svém životě.

Nemohla mít děti. A přesto, že Hospodin dal jejímu muži slib, že se jim narodí syn, vzala situaci do svých rukou. Když nemohu mít dítě já, porodí mi ho má otrokyně.

Otrokyně byla jejím vlastnictvím. Ona rozhodovala nejen o tom, co bude dělat, ale i o jejím životě a smrti. Tenkrát ještě nebyla možnost umělého oplodnění, a tak to Sára vymyslela následovně. Abraham se s mou otrokyní vyspí, dítě, které Hagar bude nosit, ale nebude její, bude to mé dítě. Ona jej pouze odnese a porodí.

V té době se to tak občas v pohanských národech dělalo. Dokonce pak při porodu si otrokyně lehla na svou paní, a ta symbolicky dítě odrodila. Bylo její, otrokyně byla jen nástrojem...

Sáře a Abrahamovi se tedy narodil syn – Izmael = Bůh vyslyší. Tak to viděli oni, Bůh vyslyšel jejich modlitby, mají syna. Dokonce ve 13- letech Izmaele obřezali.

Ale to bylo pouze jejich řešení. Hospodin měl jiný plán. Ten se uskutečnil o 14 let později. Sáře se narodil syn Izák, a ten byl tím mužem, kterého Hospodin slíbil. Mužem Božích plánů.

Sára si libovala, jak vše zařídila, ale ve skutečnosti jen vše zkomplikovala. Když Hagar otěhotněla, přestala své paní Sáry vážit, dávala najevo realitu: já čekám syna s Abrahamem, a ne ty. Můžeš si to vysvětlovat všelijak, ale je to moje dítě. A ty jsi neplodná.

Sára se jí pomstila tím, že jí trápila. Ale Hagar, egyptská žena to nechtěla snášet, a tak od ní raději utekla. Tento příběh popisuje kniha Genesis 16. Na jejím útěku jí zastavil Boží anděl a řekl jí: vrať se, podříd se Sáře, a neboj se, tvůj syn se narodí v pořádku a já mu požehnám, stane se z něj velký národ.

To bylo osobní setkání Hagar s Hospodinem. Nazvala ho: „Bůh vševidoucí“

Gen 16,13 I nazvala Hagar Hospodina, který k ní promluvil, "Bůh vševidoucí", neboť řekla: "Zda právě zde jsem nesměla pohlédnout za tím, který mě vidí?"

14 Proto se ta studně nazývá Studnicí Živého, který mě vidí; je mezi Kádešem a Beredem.

Když se Abrahamovi a Sáře narodil syn Izák, začalo docházet k dalším konfliktům. Hagar se sice po setkání s Hospodinem Sáře podřídila, ale její syn Izmael ne. Bible říká, že to byl posměvač. Byl v pubertě (14 let) a dával to asi všem najevo. Sáru to dráždilo, vadilo jí to jednak kvůli jejímu malinkému Izákovi, aby nevyrostal pod tlakem staršího nevlastního bratra, a pak také kvůli financím. Přece se můj syn nebude dělit o dědictví s tím hrozným, nevychovaným a nezkrtným nevlastním bratrem Izmaelem. A tak naléhá na Abrahama, aby Hagar a jejího syna vyhnal.

Abraham tím nadšený není, je to nakonec jeho syn. Velice se tím trápí, ale Hospodin mu řekne: udělej, co ti Sára řekla a dej to do mých rukou, já se o chlapce i jeho matku postarám.

A tak Abraham Hagar a Izmaele propustil.

(Všimněme si popisu: Sára říká: vyžeň, zapud', vyděd'! Abraham jí nevyhnal, ale propustil, dal jí svobodu, s vědomím, že Bůh se o ně postará. Dostali na cestu alespoň to nejnужnější – chléb a měch vody)

Hagar a Izmael odchází a Bible říká, že bloudili po Beeršepské stepi (poušti).

Když došla voda, Hagar rezignuje a přeje si zemřít. Možná si vzpomněla na Hospodina, který ji viděl, když těhotná utekla od Sáry. Ale kde je „Bůh vševidoucí“ teď?

Kde je jeho zaslíbení, že z Izmaele bude veliký národ? Zemřeme na poušti žízní, ani nás nikdo nepohřbí.

Gen 21,15 Když voda v měchu došla, odložila dítě pod jedním křoviskem.

16 Odešla a usedla opodál, co by lukem dostřelil, neboť si řekla: "Nemohu se dívat, jak dítě umírá." Usedla tam, záupěla a rozplakala se.

17 Bůh uslyšel hlas chlapce a Boží posel z nebe zavolal na Hagaru. Pravil jí: "Co je ti, Hagaru? Neboj se! Bůh slyšel hlas chlapce na tom místě, kde je.

18 Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ."

19 Tu jí Bůh otevřel oči a ona spatřila studni s vodou. Šla, naplnila měch vodou a dala chlapci napít.

20 A Bůh byl s chlapcem. Když vyrostl, usadil se ve stepi a stal se lučištníkem.

21 Usadil se v Páranské stepi a jeho matka mu dala ženu z egyptské země.

I Izmael asi naříkal, protože Bible říká, že Hospodin uslyšel hlas chlapce.

Sára již měla zkušenost s Hospodinem, ale nevolá k němu. Možná, že kdyby volala, mohla si ušetřit toto trápení. Ale ona na něj zapomněla. Dělá si starosti, oprávněné a ty jí přitlačily k zemi. Místo aby se dívala vzhůru, nechá Izmaele ležet pod keřem, aby měl alespoň trochu stínu, odejde (na dostřel luku – tedy dost blízko aby ho neztratila z dohledu, ale dost daleko, aby neslyšela a aby neviděla jeho utrpení a smrt) a pláče.

Vidí jen svůj problém, cítí bolest, neschopna cokoliv podniknout.

Ale Bůh vševidoucí jí vidí. Zavolá na ni. Ta nádherná Boží věta, kterou jsem slyšel několikrát v životě i já, a určitě takto zavolal mnohokrát Bůh i na Vás: „**NEBOJ SE!**“

Dává jí zaslíbení, a pak jí otevře oči, a ona vidí, že nedaleko je studna s vodou. Jde, naplní měch, dává chlapci napít. Dál Bible jejich příběh nepopisuje. Pouze konstatuje, že chlapec vyrostl, Bůh byl s ním, vyrostl, usadil se ve stepi, oženil se, a stal se lučištníkem.

*Mat 6,31 **Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?***

*32 Po tom všem se shánějí pohané. **Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.***

*33 **Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.***

*34 **Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.***

Nebeský Otec ví, co potřebujete.

Studna s vodou zde byla, ale Hagar ji neviděla. Utápí se ve své bolesti a neví, že Hospodin pro ni dávno připravil řešení.

A stejně je to s námi. Ano, dostáváme se do různých těžkých situací. Někdy svoji vinou, někdy nám ji připraví druzí lidé, a my to nemůžeme ovlivnit. Uděláme, kolik můžeme, ale pak nám dojdou nápady i síla. Bůh nám slibuje, že se o nás postará. Ale je tak těžké, když jsme na poušti a došla voda věřit, že se to stane! Karavana, která by nám trochu vody dala nikde, jen písek a slunce. Sem tam nějaký keřík. Copak mohou kopat studnu, stejně bych se vody nedokopala...

A tak rezignujeme. Stejně jako Hagar padneme někam do písku, naříkáme a pláčeme. Přikrýváme si oči a zacpáváme uši, abychom neviděli a neslyšeli nářek umírajícího dítěte.

Zapomněli jsme na Boha vševidoucího. Možná vidí jen někdy. Možná je to trest za náš hřích!

Ano, nevážila jsem si své paní, Izmael se posmíval a provokoval Abrahama, Sáru i malinkého Izáka.

Zasloužíme si to.

Ale Boží milost, Boží ochrana a pomoc je zde pro každého.

Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby **žádný nezahynul**

*J 3,16 **Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.***

*17 **Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.***

I Izmael, přesto, že se posmíval, má šanci, protože **Hospodin je i jeho Otec.**

I apoštol Pavel, který pronásledoval a vraždil křesťany, dostal šanci, a stal se Božím dítětem.

Každý je v zájmu Otce. Bůh chce naplnit potřeby každého člověka, který se narodil na této zemi.

Nemusíme běhat po světě a trápit se, protože Otec ví, co potřebujeme, a dává dobré dary svým dětem.

Když nás Pán Ježíš vybízí, abychom prosili a pak očekávali na Boží odpověď, říká:

L 11,10 Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.

11 Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu?

12 Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce?

13 Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!"

Nebeský Otec dává těm, kdo ho prosí. A dává nejen vodu, chléb, rybu, či vejce, tedy dává nejen vše potřebné k našemu fyzickému životu, ale dává i vše potřebné pro naši duši. Dal svého Syna, Pána Ježíše, aby nám skrze jeho oběť na kříži odpustil naše hříchy, a dává námi svého Ducha – Ducha svatého, abychom v jeho síle a moci mohli vést vítězný život.

V příběhu Hagar Bible mluví o dvou věcech:

- Bůh jí otevřel oči
- mohla se napít

Bůh nám otevírá naše oči

- abychom si uvědomili svůj hřích a vyznali ho (abychom pohlédli na Ježíše)
- abychom se napili – živé vody